

Krajský úřad Ústeckého kraje

Dokument je podepsán elektronickým podpisem	
Podepisující:	Hana Bergmannová
Organizace, OJ:	
Sériové č. cert.:	11560479
Vydavatel cert.:	ICA Qualified 2 CA/RSA 02/2016
Datum a čas:	07.08.2020 13:29:36
Důvod:	
Místo:	

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
Odbor územního plánování a stavebního řádu

Datum: 7. 8. 2020
Spisová značka: KUUK/009932/2020
Číslo jednací: KUUK/124994/2020
Vyřizuje/linka: Mikolášová/596
Počet listů/příloh: 16/0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KÚ ÚK, UPS“), jako příslušný odvolací orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 13 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a ve spojení s § 29 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, v platném znění, na základě společného odvolání Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové, oba bytem [REDAKCE], [REDAKCE], ze dne 2. 4. 2019 a společného odvolání Ing. Lenky Russeové a Ing. Pavla Russea, oba bytem [REDAKCE], ze dne 4. 4. 2019, proti rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, stavebního úřadu, č.j.: MULTM/0012907/19/SÚ/JDu ze dne 28. 2. 2019, po jeho přezkoumání dle § 89 odst. 2 správního řádu, rozhodl podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu tak, že:

rozhodnutí Městského úřadu Litoměřice, stavebního úřadu, ze dne 28. 2. 2019, č.j.: MULTM/0012907/19/SÚ/JDu, kterým byla podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povolena stavba: „objekt hromadného parkování u AN – parkovací systém P+R“, Litoměřice, Předměstí, na části pozemku parc. č. [REDAKCE], [REDAKCE],

ruší a věc vrací k novému projednání

Městskému úřadu Litoměřice, stavebnímu úřadu.

Účastníci řízení, na něž se vztahuje rozhodnutí správního orgánu (§ 27 odst. 1 správního řádu):
Město Litoměřice, IČO 00263958, Mírové náměstí 15/7, 412 01 Litoměřice

ODŮVODNĚNÍ

KÚ ÚK, UPS bylo prostřednictvím Městského úřadu Litoměřice, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), spolu se spisovou složkou, předáno podle § 88 odst. 1 správního řádu, společné odvolání Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové, oba bytem [REDAKCE], [REDAKCE], ze dne 2. 4. 2019 a společné odvolání Ing. Lenky Russeové a Ing. Pavla Russea, oba bytem [REDAKCE], ze dne 4. 4. 2019. Odvolání směřují proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 28. 2. 2019, č.j.: MULTM/0012907/19/SÚ/JDu, kterým byla podle § 115 stavebního zákona a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, povolena stavba: „objekt hromadného parkování u AN – parkovací systém P+R“, Litoměřice, Předměstí, na části pozemku [REDAKCE] v katastrálním území Litoměřice (dále jen „stavba“).

Dnem 1. 1. 2018 nabyl účinnosti zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony, který v článku II bodě 10. stanoví, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Jelikož žádost o stavební povolení byla podána dne 21. 9. 2017, KÚ ÚK, UPS tedy v souladu s tímto ustanovením posoudil předmětnou věc dle stavebního zákona ve znění do 31. 12. 2017.

KÚ ÚK, UPS nejprve posoudil podaná odvolání po formální stránce a zjistil, že splňují náležitosti uvedené v § 81 a 83 správního řádu. Odvolatelé, Ing. Pavel Russe a Ing. Lenka Russeová, jako účastníci stavebního řízení, napadené rozhodnutí obdrželi dne 20. 3. 2019. Společné odvolání Ing. Pavla Russe a Ing. Lenky Russeové bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 4. 4. 2019, čímž byla splněna 15 denní odvolací lhůta stanovená § 83 odst. 1 správního řádu. Odvolateli, Ing. Petr Urbánkoví, jako účastník stavebního řízení, bylo rozhodnutí stavebního úřadu doručeno dne 31. 3. 2019 a odvolatelce, Ing. Silvie Urbánkové, jako účastnici stavebního řízení, bylo rozhodnutí stavebního úřadu doručeno dne 22. 3. 2019. Společné odvolání Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové, bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 5. 4. 2019, čímž byla rovněž splněna 15 denní odvolací lhůta stanovená § 83 odst. 1 správního řádu. Obě odvolání tedy byla podána včas a jsou přípustná.

KÚ ÚK, UPS přezkoumáním spisové složky napadeného rozhodnutí zjistil následující:

Dne 21. 9. 2017 podal stavebník, město Litoměřice, IČO 00263958, [REDAKCE] (dále jen „stavebník“), zastoupené společností Projekce dopravní Filip, s.r.o., [REDAKCE] žádost o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu. Uvedeným dnem bylo zahájeno stavební řízení. Vzhledem k tomu, že žádost nebyla úplná, stavební úřad opatřením č.j.: MULTM/0061927/17/SÚ/Jdu, ze dne 2. 10. 2017 stavebníka vyzval k doplnění žádosti nejpozději do 30. 12. 2017 a téhož dne řízení, usnesením č.j.: MULTM/0061929/17/SÚ/Jdu, přerušil. Před vypršením lhůty k doplnění žádosti stavebník požádal o její prodloužení, kterému stavební úřad usnesením ze dne 12. 12. 2017 vyhověl a lhůtu k doplnění podkladů žádosti prodloužil do 30. 6. 2018. Jelikož se ani v této lhůtě nepodařilo stavebníkovi zajistit požadované podklady, opětovně požádal dne 14. 5. 2018 stavební úřad o prodloužení lhůty k doplnění podkladů žádosti, které stavební úřad rovněž vyhověl usnesením ze dne 12. 6. 2018 s tím, že lhůtu prodloužil do 31. 12. 2018; požadované podklady stavebník doplnil dne 6. 12. 2018.

Dne 3. 1. 2019 stavební úřad opatřením č.j.: MULTM/0000568/19/SÚ/Jdu oznámil známým účastníkům řízení a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení, ve kterém upustil od ohledání na místě a ústního jednání a zároveň stanovil, že účastníci řízení mohou uplatnit námitky a dotčené orgány závazná stanoviska nejpozději do 30. 1. 2019, jinak k nim nebude přihlédnuto. Ve stanoveném termínu uplatnili námitky někteří vlastníci sousedních nemovitostí. Následně stavební úřad dne 19. 3. 2019 vydal rozhodnutí č.j.: MULTM/0012907/19/SÚ/Jdu, kterým předmětnou stavbu povolil a které je předmětem tohoto odvolacího řízení.

Stavební úřad po provedení úkonů podle § 86 odst. 2 správního řádu předal odvolání, spolu se spisovou složkou, KÚ ÚK, UPS.

Odvolatelé, Ing. Pavel Russe a Ing. Lenka Russeová, v podaném odvolání namítají, že stavební úřad se nedostatečně vypořádal s jejich připomínkami. Namítají, že stavební úřad opomenul jejich požadavek na důsledné splnění vzájemně odsouhlasených podmínek plynoucích z dohody uzavřené mezi nimi a městem Litoměřice dne 25. 9. 2017. Dále namítají, že se stavební úřad nevypořádal s jejich požadavkem plynoucím z realizace nové přípojky elektrického proudu a to odstranění rozvodné skříně a sloupku ze dvora domu č.p. 14 na

p.p.č. 441, k.ú. Litoměřice a odstranění ocelové chráničky vedené nad korytem Pokratického potoka ke stávající rozvodné skříni. V závěru pak namítají, že v popisu stavby stavební úřad mylně uvádí, že ve slepé ulici Jarošova bude zcela zrušeno parkování. Toto tvrzení odporuje výkresové dokumentaci odsouhlasené Policií České republiky č.j.: KRP-1814541/ČJ-2017.

Z poměrně obsáhlého textu podaného odvolání Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové, KÚ ÚK, UPS vygeneroval níže uvedený obsah:

Odvolatelé předně v odvolání uplatnili námitku „systémové podjatosti všech úředních osob Městského úřadu Litoměřice“. Přičemž ve své námitce podjatosti poukázali na skutečnost, že stavebníkem, který v daném případě požádal o vydání stavebního povolení, je město Litoměřice, přičemž starosta a místostarostové města mají vůči úředníkům městského úřadu značné „organizační a personální pravomoci“. Tím se dle odvolatelů vytváří „stav ekonomické závislosti“ úředníků na vedení města, který vytváří prostor pro „nežádoucí vlivy na rozhodovací činnost úředních osob“.

Odvolatelé v odvolání namítají, že stavební úřad o námitce podjatosti nerozhodl a odkázal se na § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném od 1. 11. 2018, dle kterého platí, že „*Úřední osoba není vyloučena podle odstavce 1, pokud je pochybnost o její nepodjatosti vyvolána jejím služebním poměrem nebo pracovněprávním nebo jiným obdobným vztahem ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku*“. Stavebník však podal předmětnou žádost o vydání stavebního povolení již dne 21. 9. 2017. Proto je možné oprávněně pochybovat o právní platnosti všech úkonů učiněných oprávněnou úřední osobou (správním orgánem) v této věci v období od 21. 9. 2017 do 31. 10. 2018. Odvolatelé jsou toho názoru, že o námitce podjatosti nemůže rozhodovat usnesením žádná úřední osoba zařazená do Městského úřadu Litoměřice, ale jen a pouze úřední osoba zařazená v nejbližší nadřízeném správním orgánu.

V další části odvolání, a to v bodě 2) odvolatelé namítají, že se předmětná stavba nachází ve zvláště chráněném území podle zákona o ochraně přírody a krajiny, přičemž příslušný úřad ochrany přírody není uveden mezi dotčenými orgány. Dále namítají, že nebyly dodrženy všechny požadavky zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), neboť dle přílohy č. 1 bod 49 podléhají zjišťovacímu řízení všechny ostatní komunikace od intenzity dopravy 1000 vozidel / 24 hod. a dle bodu 109 všechna parkoviště nebo garáže s kapacitou od 500 míst. Přičemž dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí jsou předmětem posuzování vlivů záměru na životní prostředí podlimitní záměry, které dosáhnou alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty, nacházející se ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona o ochraně přírody a krajiny a příslušný úřad stanoví, že budou podléhat zjišťovacímu řízení. Odvolatelé namítají, že stavební úřad v napadeném rozhodnutí zcela účelově a nesprávně tvrdí, že k této námitce není třeba přihlížet, jelikož neodpovídá podmínkám uvedeným v § 114 stavebního zákona. Touto stavbou a jejím užíváním je však zcela jednoznačně přímo dotčeno jejich vlastnické právo k sousední nemovitosti, neboť předmětná stavba bude mít zcela nepochybně významný negativní vliv na životního prostředí a veřejné zdraví.

V bodě 3) odvolatelé rovněž namítají negativní vliv na životní prostředí a veřejné zdraví uživatelů sousedních nemovitostí. Uvádějí, že cca 2 metry od památkově chráněné obytné budovy dojde zcela nepochybně k významnému zvýšení hladiny hluku, výfukových plynů, polétavého prachu a případných dalších zplodin. Součástí předmětné stavby proto musí být realizace všech nezbytných opatření, která budou eliminovat tyto negativní vlivy na uživatele sousedních nemovitostí a současně zajistí trvalé dodržování všech hygienických a případných dalších obecně závazných norem. Přesný rozsah negativních vlivů a nezbytných opatření k jejich eliminaci by měla stanovit studie posouzení vlivů na životní prostředí zpracovaná a projednaná s veřejností v souladu s postupy stanovenými zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí. Odvolatelé namítají, že stavební úřad v napadeném rozhodnutí nepravdivě

tvrdí, že v okolním prostoru parkoviště a vjezdu do tunelu se dle výpisu z katastru nemovitostí nenacházejí žádné obytné budovy. Jak dokládá připojený elektronický výpis, je v evidenci katastru nemovitostí u sousední památkově chráněné obytné budovy č.p. 206, vzdálené pouhé 2 metry od vjezdu do zakladače, uvedeno počet bytů: 1. Tato budova sloužila jako internát a střední škola s bytem správce, což by mělo být správním orgánu známo, pokud upustil od ohledání na místě a ústního jednání. Správní orgán dále uvádí, že „namítající svá tvrzení o významném negativním vlivu stavby na životní prostředí a veřejné zdraví ničím nedoložili“. Není však rolí účastníků řízení provádět na své náklady studie a měření prokazující tyto vlivy stavby na své okolí. Naopak, toto mělo být předmětem navrhovaného posuzování vlivů na životní prostředí.

V bodě 4) odvolatelé považují za značně neobvyklé, aby stavební úřad u takto významné stavby s hodnotou převyšující 100 mil. Kč upustil od ohledání na místě a ústního jednání, a to navíc bez jakéhokoli odůvodnění. Tento postup může potvrzovat výše namítanou systémovou podjatost všech úředních osob Městského úřadu Litoměřice.

V bodě 5) odvolatelé namítají, že dosud neproběhlo územní řízení pro předmětnou stavbu, nebo nebyli jako účastníci řízení o zahájení územního řízení a vydání územního rozhodnutí či územního souhlasu informováni.

V bodě 6) odvolatelé namítají, že předmětná stavba není v souladu s územním plánem města Litoměřice a rušení zeleně z důvodu vybudování venkovního parkoviště s cca 40 parkovacími místy není v souladu se zájmy ochrany přírody a se zájmem občanů města včetně vlastníků dotčených okolních budov a pozemků, obzvláště za situace, kdy je zcela nedostatečně využívána kapacita cca 80 parkovacích míst na nedalekém parkovišti P+R u autobusového nádraží.

V bodě 7) se odvolatelé de facto obávají, že nebyly dodrženy všechny zákonem stanovené požadavky památkové péče.

V bodě 8) odvolatelé namítají, že nejsou dodrženy odstupové vzdálenosti předmětné stavby od sousedních pozemků a staveb, a to jak u vjezdu do garážových parkovacích míst ve východním portálu bývalého železničního tunelu, tak i u nově zřizovaných jednotlivých venkovních parkovacích míst.

V posledním bodě 9) uplatněných námitek odvolatelé uvádějí, že nedílnou součástí stávající stavby východního portálu tunelu je i oplocení jeho střechy, které je v havarijním stavu. Navrhují, aby stavební úřad v rozhodnutí stanovil podmínku, aby stavebník uvedl nejpozději do 6 měsíců od právní moci rozhodnutí celé oplocení střechy východního portálu a navazující jižní strany tunelu o celkové délce cca 40 metrů do řádného a bezpečného stavu a odstranil ze střechy tunelu náletové dřeviny.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě správnost, nepříhlíží.

Vzhledem k tomu, že odvolání Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové mimo jiné směřovalo proti obsahu několika závazných stanovisek dotčených orgánů, KÚ ŮK, UPS si nejprve podle § 149 odst. 5 správního řádu vyžádal potvrzení nebo změnu závazných stanovisek od

správních orgánů nadřízených správním orgánům příslušným k vydání závazných stanovisek. Zároveň požádal o součinnost Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, ve věci poskytnutí informace, zda předmětná stavba podléhá zjišťovacímu řízení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, či nikoli.

Dne 24. 7. 2019 KÚ ÚK, UPS obdržel přípis Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „ZPZ“), ze kterého vyplývá, že záměr lze v souladu s § 3 písm. n) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí potenciálně zařadit do bodu č. 109 Parkoviště nebo garáže s kapacitou od 500 parkovacích stání v součtu pro celou stavbu, přílohy č. 1 zákona jako tzv. podlimitní záměr, neboť uvedených limitních hodnot nedosahuje. V rámci § 4 odst. 1 písm. d) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí jsou stanovena kritéria, která musí být naplněna současně, aby podlimitní záměr byl v působnosti tohoto zákona. První kritérium pro určení se týká povahy a velikosti záměru a spočívá v dosažení alespoň 25 % příslušné limitní hodnoty. V bodu č. 109 přílohy č. 1 zákona se jedná o hodnotu 125 parkovacích stání. Druhé kritérium se váže striktně k umístění záměru a spočívá v tom, že se záměr nachází ve zvláště chráněném území nebo jeho ochranném pásmu podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Předmětný záměr se nachází v Chráněné krajinné oblasti České středohoří. V daném případě je zřejmé, že obě výše uvedená kritéria byla u bodu č. 109 splněna. Oznamovateli (stavebníkovi) tímto vzniká povinnost předložit oznámení podlimitního záměru v rozsahu přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, na jehož základě příslušný úřad oznamovateli sdělí, zda bude podlimitní záměr podléhat zjišťovacímu řízení. Tato povinnost splněna nebyla a stavební úřad se dopustil pochybení, když toto nevyžadoval.

Dále KÚ ÚK, UPS dne 4. 11. 2019 obdržel sdělení ZPZ, ze kterého vyplývá, že opatření Městského úřadu Litoměřice, odboru životního prostředí č.j.: MULTM/0057964/17/ŽP ze dne 13. 9. 2017 není závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Jedná se o vyjádření z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů a zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů. Z hlediska zákonů vztahujících se k ochraně ostatních složek životního prostředí se jedná pouze o sdělení nebo informaci, že se stavba nedotkne jejich zájmů.

Dne 8. 8. 2019 KÚ ÚK, UPS obdržel od Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru kultury a památkové péče vyjádření k žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Litoměřice, odboru školství, kultury, sportu a památkové péče, č.j.: MULTM/0069991/18/ŠKAS/IHo/151 ze dne 5. 11. 2018, ze kterého vyplývá, že citovaného závazné stanovisko posuzuje pouze část stavby nacházející se na [REDAKCE] a že k dalším částem stavby na [REDAKCE] závazné stanovisko chybí. Z tohoto důvodu nemohl nadřízený správní orgán vyhodnotit ani přezkoumat požadavky památkové péče.

Dne 15. 8. 2019 KÚ ÚK, UPS obdržel informaci od Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „DS“), že DS zrušil stanovisko Městského úřadu Litoměřice, odboru dopravy a silničního hospodářství č.j.: MULTM/0057493/17/DOP/LKu ze dne 12. 9. 2017, neboť v rámci stavebního řízení se závazné stanovisko nevydává.

Dne 16. 9. 2019 KÚ ÚK, UPS obdržel od Ministerstva zdravotnictví České republiky potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, č.j.: KHSUL 43901/2017 ze dne 18. 9. 2017.

Na základě uvedeného KÚ ÚK, UPS podle § 36 odst. 3 správního řádu opatřením ze dne 15. 1. 2020 vyznamenal účastníky řízení o nových podkladech rozhodnutí a stanovil lhůtu 15 dnů ode dne doručení tohoto opatření, ve které se mohou s těmito seznámit a popřípadě se

k nim vyjádřit. V uvedeném termínu se na KÚ ÚK, UPS dostavili Ing. Lenka Russeová a Ing. Petr Urbánek, kteří si pořídili kopie dokladů. K podkladům rozhodnutí se nikdo z účastníků nevyjádřil.

Posouzením zákonnosti rozhodnutí ve smyslu shora uvedeného § 89 odst. 2 správního řádu KÚ ÚK, UPS zjistil následující pochybení stavebního úřadu, pro která je třeba napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání, viz dále.

Dle předložené projektové dokumentace je záměrem stavebníka výstavba samostatného parkovacího systému P+R v Litoměřicích v prostorách bývalého železničního tunelu a na přilehlém prostranství, resp. změna dokončené stavby bývalého železničního tunelu a venkovního parkoviště.

Podle § 12 odst. 6 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, je veřejné parkoviště stavebně a provozně vymezená plocha místní nebo účelové komunikace anebo samostatná místní nebo účelová komunikace určená ke stání silničního motorového vozidla. Podle § 15 odst. 1 písm. c) stavebního zákona působnost stavebního úřadu, s výjimkou pravomocí ve věcech územního rozhodování, vykonává u staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, orgán vykonávající státní správu na úseku podle zvláštního právního předpisu (speciální stavební úřad), přičemž působnost speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací vykonává obecní úřad s rozšířenou působností.

V daném případě stavební úřad svou působnost vymezil dle § 13 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, tzn. jako působnost obecního stavebního úřadu. Z předložené projektové dokumentace však nevyplývá, že by se jednalo o neveřejné parkoviště a tedy o neveřejnou účelovou komunikaci, u níž by působnost vykonával obecný stavební úřad. Rovněž tak stavební úprava stávající komunikace v ul. Jarošova, tj. příjezdová rampa vč. přístupových chodníků, které jsou místními komunikacemi IV. třídy, spadá do působnosti speciálního stavebního úřadu. Ustanovení § 15 odst. 3 stavebního zákona dále uvádí, že v pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o stavbu podle odst. 1, nebo o stavbu v působnosti obecního stavebního úřadu, platí stanovisko příslušného speciálního stavebního úřadu. KÚ ÚK, UPS však shledal, že v předložené spisové složce se takové stanovisko příslušného speciálního stavebního úřadu nenachází.

Na základě výše uvedeného tak KÚ ÚK, UPS konstatuje, že u části stavby „Venkovní parkoviště“ a příjezdové rampy nebylo prokázáno, že obecný stavební úřad je příslušným stavebním úřadem k povolení této části stavby.

KÚ ÚK, UPS ze spisové složky dále shledal, že město Litoměřice, odbor územního rozvoje, požádal dne 22. 9. 2017 stavební úřad o vyjádření, zda část stavby „Venkovní parkoviště“, umístěná na [REDAKCE], vyžaduje vydání územního rozhodnutí nebo územního souhlasu. Stavebním úřadem bylo přípisem ze dne 25. 9. 2017 sděleno, že dokumentace řeší úpravu ploch, zapsaných v katastru nemovitostí jako způsob využití ostatní komunikace. Vzhledem k tomu, že se jedná o stavební úpravy a udržovací práce stávajících komunikací, nebude stavební úřad v souladu s ustanovením § 79 odst. 6 stavebního zákona vydávat pro citovanou stavbu územní rozhodnutí nebo územní souhlas.

Podle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona je změnou dokončené stavby stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Aby tedy stavební úpravy nevyžadovaly územní rozhodnutí nebo územní souhlas, musí být při jejich úpravách zachovány vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Argumentace stavebního úřadu, že

oba pozemky, na kterých se navrhované parkoviště umísťuje, jsou v katastru nemovitostí vedeny jako ostatní plocha se způsobem využití ostatní komunikace, samo o sobě nepostačuje k tomu, aby stavební úřad deklaroval, že se jedná o stavební úpravy a udržovací práce stávajících komunikací, pro které se územní rozhodnutí nebo územní souhlas nevyžaduje, neboť stávající stavba komunikace se nenachází na celé ploše těchto pozemků.

V technické zprávě ke SO 02 – Parkoviště v části E.1) Vozovka, je uvedeno, že rekonstrukce stávající vozovky je navržena v celé délce. V části E.2) Parkovací stání, je uvedeno, že parkovací stání jsou navržena v rovnoměrném rozmístění vně rekonstruované vozovky. Z technické zprávy tak jednoznačně nevyplývá, že se parkovací stání nacházejí na stávající vozovce či zpevněné parkovací ploše. Jak si KÚ ÚK, UPS rovněž ověřil prostřednictvím nahlížení do katastru nemovitostí, tj. katastrální mapy a ortofota, včetně webových stránek www.mapy.cz, navrhovaná stavba venkovního parkoviště, vč. chodníků, překračuje stávající zpevněné plochy, a tedy není zachováno vnější půdorysné ohraničení stavby. Z uvedeného vyplývá, že na tuto část stavby je třeba vydání územního rozhodnutí.

Dle předložené projektové dokumentace se nově umísťují další části stavby, pro které doposud nebylo vydáno územní rozhodnutí nebo územní souhlas, a to např. nově umísťovaná nádrž stabilního hasicího zařízení umístěná na [REDAKCE] nově umísťovaný domek pro dieselagregát a objekt sání vzduchu zařízení pro odvod tepla a kouře, nacházející se na [REDAKCE] navíc ve výroku napadeného rozhodnutí není tento pozemek uveden ve výčtu dotčených pozemků. Dále nově umísťované opěrné zdi u západního portálu, a také samotná přístupová rampa k objektu odbavovacího kiosku na západní straně objektu hromadného parkování. Přístupová rampa je navržena jako prvek překonání výškového rozdílu cca 0,85 m mezi odbavovacím kioskem západního konce objektu hromadného parkování a vlastní vozovkou slepé komunikace stykově připojené na ul. Jarošova a tedy nebude zachováno výškové ohraničení stavby.

Na základě výše uvedeného KÚ ÚK, UPS uvádí, že pro dílčí části stavby chybí zákonný předpoklad pro vedení stavebního řízení, a to pravomocné územní rozhodnutí, případně územní souhlas.

Předmětem záměru je rovněž změna v užívání stavby bývalého železničního tunelu na parkování v hromadné garáži s automatickým systémem zakladačového parkování. Podle § 126 odst. 3 stavebního zákona musí být změna v užívání stavby v souladu s územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, s obecnými požadavky na výstavbu, s veřejnými zájmy chráněnými tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy. KÚ ÚK, UPS shledal, že stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí neuvedl, zda je změna v užívání stavby v souladu s územně plánovací dokumentací, tudíž není ani zřejmé, zda stavební úřad změnu v užívání stavby z tohoto hlediska posoudil.

Jak již výše uvedeno, KÚ ÚK, UPS dále zjistil, že předmětná stavba je podlimitním záměrem, který spadá do působnosti zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Oznamovatel (stavebník) měl tedy povinnost předložit oznámení podlimitního záměru v rozsahu přílohy č. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, na jehož základě příslušný úřad oznamovateli sdělí, zda bude podlimitní záměr podléhat zjišťovacímu řízení. Stavební úřad tak měl před vydáním napadeného rozhodnutí jednoznačně požadovat předložení sdělení orgánu příslušného k posuzování vlivů na životní prostředí. Předložená spisová složka takové sdělení příslušného orgánu neobsahuje, tudíž KÚ ÚK, UPS shledal, že předložená žádost o stavební povolení neobsahovala všechny zákonem požadované podklady.

KÚ ÚK, UPS dále shledal, že v předložené projektové dokumentaci v části B – Souhrnná technická zpráva, v kapitole B.6 Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana, se

uvádí, že na území dotčeném stavbou se nenacházejí žádná zvláště chráněná území ani přírodní parky podle § 12 a § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Posuzovaná stavba nezasahuje ani do ochranného pásma zvláště chráněných území.

S ohledem k výše uvedenému přípisu ZPZ, jehož závěrem bylo sdělení, že se stavba nachází v Chráněné krajinné oblasti České středohoří, což bylo rovněž KÚ ÚK, UPS ověřeno z územně analytických podkladů zveřejněných na webových stránkách Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky (dále jen „Agentura“), KÚ ÚK, UPS shledal tuto část projektové dokumentace chybnou. S ohledem k uvedenému KÚ ÚK, UPS shledal, že součástí předloženého spisového materiálu není vyjádření nebo závazné stanovisko Agentury, které by bylo podkladem pro vydání stavebního povolení.

Stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí sice uvedl, že pro stavby, které jsou v souladu s územním plánem, není třeba závazné stanovisko Agentury a že toto stanovisko bylo Agenturou vydáno v rámci projednávání návrhu územního plánu města Litoměřice, nicméně to však platí v případě, kdy je ověřeno, že územní plán obsahuje podmínky plošného a prostorového uspořádání území. Současná právní úprava v § 12 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny stanovuje, za jakých podmínek se krajinný ráz neposuzuje. Je to v zastavěném území a zastavitelných plochách, pro které je územním nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody. Pouhý souhlas orgánu ochrany přírody s návrhem územního plánu, však není možné považovat bez dalšího za naplnění tohoto předpokladu. Zda byly v rámci územního plánu splněny podmínky ochrany krajinného rázu, právě pro potřeby dalších správních řízení, sdělí Agentura ve svém vyjádření, příp. závazném stanovisku.

Jak výše uvedeno, v rámci odvolacího řízení bylo dále zjištěno, že závazné stanovisko Městského úřadu Litoměřice, odboru školství, kultury, sportu a památkové péče, ze dne 5. 11. 2018, č.j.: MULTM/0069991/18/ŠKAS/IHo/151, posuzuje pouze část stavby nacházející se na [redacted] a že k dalším částem stavby na p.p.č. [redacted] závazné stanovisko chybí. Na základě uvedeného KÚ ÚK, UPS opětovně konstatuje, že předložená žádost neobsahuje potřebné náležitosti pro její řádné posouzení.

Dále KÚ ÚK, UPS shledal, že přílohou žádosti o stavební povolení byla plná moc k zastupování stavebníka města Litoměřice v předmětném řízení. Tato plná moc je však udělena pro dva zmocněnce, a to společnost Projekce dopravní Filip, s.r.o., [redacted], která také podala žádost o stavební povolení a dále pro společnost projekce Delta, s.r.o., [redacted]. Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce, přičemž platí, že v téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce. Předložená plná moc tak není udělena v souladu s výše uvedeným ustanovením správního řádu.

Dále se KÚ ÚK, UPS zabýval odvolacími námitkami Ing. Pavla Russea a Ing. Lenky Russeové, ve kterých namítají, že se stavební úřad nedostatečně vypořádal s jejich připomínkami. Namítají, že stavební úřad opomenul jejich požadavek na důsledné splnění vzájemně odsouhlasených podmínek plynoucích z dohody uzavřené mezi nimi a městem Litoměřice dne 25. 9. 2017. Dále namítají, že se stavební úřad nevypořádal s jejich požadavkem plynoucím z realizace nové přípojky elektrického proudu a to odstranění rozvodné skříně a sloupku ze dvora domu č.p. [redacted] a odstranění ocelové chráničky vedené nad korytem Pokratického potoka ke stávající rozvodné skříně.

KÚ ÚK, UPS předně uvádí, že většinu požadavků Ing. Russea a Ing. Russeové, uplatněných v rámci stavebního řízení, stavební úřad shledal oprávněnými a zahrnul je do podmínek stavebního povolení. Nicméně, s výše uvedenými požadavky se stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal, tudíž postupoval v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu. Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedou informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. KÚ ÚK, UPS pro další řešení věci uvádí, že přípojky nejsou předmětem tohoto stavebního řízení, neboť tyto byly umístěny územím souhlasem č.j.: MULTM/0060580/17/SÚ/JNe a další povolovací režim z hlediska stavebního zákona již nevyžadují.

K další části námitek, že stavební úřad v rozhodnutí uvedl, že ve slepé ulici Jarošova bude zcela zrušeno parkování, což odporuje výkresové dokumentaci odsouhlasené Policií České republiky č.j.: KRPU-1814541/ČJ-2017, KÚ ÚK, UPS uvádí, že uvedený popis stavby stavební úřad převzal z předložené projektové dokumentace. Nicméně v této části nedochází ke stavebním úpravám těchto parkovacích stání, a tudíž ani nejsou součástí předmětného stavebního řízení. Stanovení místní úpravy provozu je řešeno samostatným postupem, a to příslušným správním orgánem ve věcech provozu na pozemních komunikacích.

Dále se KÚ ÚK, UPS zabýval námitkami Ing. Petra Urbánka a Ing. Silvie Urbánkové.

K námitce „systémové podjatosti všech úředních osob Městského úřadu Litoměřice“ uvádí KÚ ÚK, UPS následující:

Stavební úřad pochybil, když námitku podjatosti uplatněnou účastníky řízení v jejich podání ze dne 29.1.2019 vypořádal v odůvodnění vydaného stavebního povolení s odkazem na § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném od 1.11.2018. Podle přechodných ustanovení zákona č. 176/2018 Sb., kterým bylo předmětné ustanovení správního řádu novelizováno (resp. zde nově zakotveno), totiž platí, že *„zahájená řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 500/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona“* (viz. čl. II bod 1 zákona č. 176/2018 Sb.). Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě bylo stavební řízení zahájeno (v okamžiku doručení žádosti o stavební povolení příslušnému správnímu orgánu) již dne 21. 9. 2017, bylo v souladu s výše citovaným přechodným ustanovením novely správního řádu nezbytné dokončit toto stavební řízení podle úpravy správního řádu účinné do 31. 10. 2018. Stavební úřad tak neměl k nově formulovanému znění § 14 odst. 2 správního řádu při posuzování uplatněné námítky podjatosti přihlížet a v tomto ohledu je tudíž odůvodnění jeho rozhodnutí nesprávné.

Po posouzení věci nicméně KÚ ÚK, UPS dospěl k závěru, že o uplatněné námitce podjatosti skutečně nebylo třeba samostatně formálně rozhodovat, i když z jiného důvodu, než který byl uveden v odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu. Tímto důvodem je skutečnost, že námitka podjatosti nebyla účastníky řízení uplatněna bez zbytečného odkladu. Oznámení o zahájení předmětného stavebního řízení bylo účastníkům řízení doručeno dne 5. 1. 2019, přičemž námitku podjatosti ti to vznesli až ve svém podání ze dne 29. 1. 2019 (doručeném stavebnímu úřadu tentýž den), tj. až po 24 dnech. Za této situace tak dle názoru odvolacího správního orgánu nelze hovořit o tom, že by námitka podjatosti byla uplatněna bez zbytečného odkladu tak, jak to vyžaduje § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31. 10. 2018. Byť termín „bez zbytečného odkladu“ není ve správním řádu konkrétně definován, obecně se jím rozumí lhůta několika málo dnů. S přihlédnutím k uvedenému, a dále pak k tomu, že odvolatelé neuvedli žádné konkrétní skutečnosti, které by jim bránily v bezprostředním uplatnění námítky podjatosti, dospěl KÚ ÚK, UPS k závěru, že dotčená námitka byla ze strany účastníků řízení

vznesena opožděně, a tudíž o ní nemuselo být vydáno samostatné usnesení dle § 14 odst. 2 správního řádu, ve znění účinném do 31.10.2018.

I přes to, že námitka podjatosti byla účastníky řízení uplatněna opožděně, je KÚ ÚK, UPS toho názoru, že je nezbytné se touto zabývat a na základě skutečností v ní uvedených prověřit tvrzenou podjatost úředních osob Městského úřadu Litoměřice z moci úřední. Hlavním účelem je zde totiž zajistit nestranné rozhodování, resp. to, aby se na rozhodování dané věci nepodílela podjatá úřední osoba.

Uplatněná námitka podjatosti směřuje vůči všem úředním osobám Městského úřadu Litoměřice, včetně tajemníka úřadu a starosty města. Z tohoto důvodu se otázkou tvrzené podjatosti těchto osob zabýval přímo Krajský úřad Ústeckého kraje, jakožto nadřízený orgán (příslušný podle § 178 odst. 2 správního řádu).

KÚ ÚK, UPS tedy posoudil skutečnosti uvedené účastníky řízení v jejich námitce podjatosti, provedl dále i vlastní šetření ve veřejných informačních zdrojích a následně dospěl k závěru, že zde není důvod pro vyloučení úředních osob Městského úřadu Litoměřice z rozhodování projednávané věci.

Účastníci řízení ve své námitce podjatosti poukázali na skutečnost, že stavebníkem, který v daném případě požádal o vydání stavebního povolení, je město Litoměřice, přičemž starosta a místostarostové města mají vůči úředníkům městského úřadu značné „organizační a personální pravomoci“. Tím se dle účastníků řízení vytváří „stav ekonomické závislosti“ úředníků na vedení města, který vytváří prostor pro „nežádoucí vlivy na rozhodovací činnost úředních osob“.

Výše uvedenou argumentací účastníci řízení de facto popsali existenci tzv. „systémového rizika podjatosti“ v projednávané věci. Tento pojem formuloval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení č.j. 1 As 89/2010-119, ze dne 20.11.2012. Dospěl zde k závěru, že „v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji systémovou podjatost, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností oproti věcem, které se zájmů územního samosprávného celku nijak nedotýkají“.

Citovaným usnesením tak Nejvyšší správní soud navázal na svou předcházející judikaturu týkající se problému systémové podjatosti, přičemž za zcela zásadní (i ve vztahu ke konkrétně projednávanému případu) lze označit zejména rozsudek č.j.: 2 As 21/2004-67, ze dne 16.12.2004, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval následující: „Samotný pracovní či obdobný poměr úřední osoby k územnímu samosprávnému celku, jež je účastníkem řízení, nemůže být bez dalšího důvodem podjatosti tohoto zaměstnance. Aby byly v takových případech dány pochybnosti o podjatosti konkrétního úředníka, musela by přistoupit ještě další skutečnost, např. důvodná obava z ovlivňování úředníka ze strany zaměstnavatele v konkrétním případě“. Tento názor Nejvyššího správního soudu následně podpořil i Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. I. ÚS 553/07, ze dne 6. 10. 2008, když konstatoval, že „v situaci, kdy obecní úřad rozhoduje v řízení, jehož účastníkem je sama obec, nelze bez dalšího usoudit na vyloučení zaměstnance obce zařazeného do obecního úřadu pro pochybnost o nepodjatosti. K takovému závěru by se mohlo dospět za existence dalších konkrétních skutečností, které by vyloučení takových zaměstnanců skutečně nasvědčovaly“.

Z uvedeného vyplývá, že v projednávaném případě, kdy žádost města Litoměřice jako příslušný prvoinstanční správní orgán posuzuje Městský úřad Litoměřice, bezpochyby existuje „systémové riziko podjatosti“. Nicméně samotná existence takového rizika ještě nepostačuje k tomu, aby zde vznikla důvodná pochybnost o nepodjatosti úředních osob Městského úřadu

Litoměřice. V projednávaném případě by musely existovat další přístupující skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že postoj oprávněných úředních osob k věci mohl být ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Takovými přístupujícími skutečnostmi (jimiž se rovněž kazuisticky zaobírala pozdější judikatura správních soudů) mohou být např. jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení, nebo třeba kontroverzní povaha samotné rozhodované věci. Na druhé straně skutečností ovlivňující postoj úřední osob k věci zpravidla nebude samotný fakt, že rozhodnutí orgánu územního samosprávného celku bude mít dopad na tento celek, půjde-li v měřítkách daného územního celku ve své podstatě o běžné, obecně vzato nekontroverzní dotčení.

Účastníci řízení ve své námitce podjatosti na žádné konkrétní „přístupující skutečnosti“ výslovně nepoukázali. Toliko v obecné rovině uvedli že „nelze úřední osoby zařazené v Městském úřadu Litoměřice považovat za nezávislé ve vztahu k záměrům, jejichž podporu jednoznačně veřejně prezentují orgány Města Litoměřice, včetně starosty a místostarostů“. Jak a kde byla podpora konkrétně dotčeného stavebního záměru prezentována však již účastníci řízení neuvedli (a to ani v následně podaném odvolání).

Ani KÚ ÚK, UPS nejsou z jeho úřední činnosti známy žádné „přístupující skutečnosti“, v jejichž důsledku by v projednávaném případě došlo k překročení kritické míry existujícího systémového rizika podjatosti. Prostudováním veřejně dostupných novinových článků, které byly v minulosti v souvislosti s projednávaným záměrem publikovány, KÚ ÚK, UPS zjistil, že tyto se vesměs týkaly obecných otázek potřeby vyřešit problém parkování v centru města a dále pak nezbytnosti nalezení adekvátního dotačního titulu pro projednávaný záměr. Žádné náznaky neobvykle zvýšeného zájmu politických činitelů města Litoměřice na určitém výsledku stavebního řízení zde KÚ ÚK, UPS neshledal. Záměry řešení nedostatku parkovacích míst v centru měst navíc tvoří zcela obvyklou agendu jejich politických představitelů a tyto zpravidla nejsou samy o sobě vnímány jako mimořádně významné či silně kontroverzní.

S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti dospěl KÚ ÚK, UPS k závěru, že v projednávaném případě úřední osoby Městského úřadu Litoměřice nebyly a nejsou vyloučeny z úkonů ve stavebním řízení. Uplatněná námitka podjatosti je nedůvodná a stejně tak je ve svém podstatném rozsahu nedůvodná i odvolací námitka vztahující se k této otázce. Důvodnou shledal odvolací správní orgán pouze dílčí část dotčené odvolací námítky, v níž bylo rozporováno chybné vypořádání námítky podjatosti ze strany stavebního úřadu (viz výše).

K dalším uplatněným námitkám Ing. Urbánka a Ing. Urbánkové KÚ ÚK, UPS předně uvádí, že stavební úřad k těmto nepřihlédl, resp. je vesměs považoval za neoprávněné, neboť nesměřují do přímého dotčení jejich vlastnického práva. Nad rámec se pak s jednotlivými námitkami v odůvodnění přesto vypořádal.

KÚ ÚK, UPS rovněž shledal, že odvolatelé, co do přímého dotčení jejich vlastnického práva, de facto namítají pouze zvýšení různých emisí produkovaných automobily, tedy mobilními zdroji, dále nedodržení odstupových vzdáleností a poslední námitkou uplatnili požadavek na stanovení podmínky, která by zajistila opravu oplocení u východního portálu a odstranění náletových dřevin.

Jelikož však KÚ ÚK, UPS byly v rámci vedeného prvoinstančního řízení zjištěny výše uvedené vady, rovněž považuje za nezbytné se jednotlivými námitkami odvolatelů zabývat a k těmto uvádí následující:

V rámci uplatněných námitek uvedených pod bodem 2) a 3) odvolatelé namítají, že není zřejmé, zda byly dodrženy všechny požadavky zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Dále namítají, že stavbou a jejím užíváním je dotčeno jejich vlastnické právo k sousední památkově chráněné obytné budově [REDAKCE] a k sousedním pozemkům, jelikož dojde ke zvýšení hladiny hluku, výfukových plynů, polétavého prachu a případných dalších zplodin přímo pod okny budovy i na přilehlých pozemcích. Požadují proto, aby součástí stavby byla realizace nezbytných opatření, která budou eliminovat tyto negativní vlivy na uživatele sousedních nemovitostí a současně zajistí trvalé dodržování všech hygienických a dalších obecně závazných norem. Dále namítá, že stavební úřad v rozhodnutí nepravdivě uvádí, že se v okolním prostoru parkoviště a vjezdu do tunelu nenacházejí žádné obytné budovy.

Jak již výše uvedeno, v rámci odvolacího řízení bylo KÚ ÚK, UPS zjištěno, že předmětná stavba je tzv. podlimitním záměrem, který spadá do působnosti zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Jelikož v rámci prvostupňového řízení stavební úřad nepožadoval předložení sdělení příslušného správního orgánu, nebylo v řízení prokázáno, zda bude podlimitní záměr podléhat zjišťovacímu řízení. Důvodnou proto KÚ ÚK, UPS shledal dílčí část dotčené odvolací námítky, týkající se požadavků zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (viz výše). Z případného závěru zjišťovacího řízení pak mohou vyvstat požadavky k přijetí nezbytných opatření.

K námitkám směřujícím k přímému dotčení vlastnického práva odvolatelů KÚ ÚK, UPS předně uvádí, že dle ČSN 73 4301 je obytná budova stavba určená pro trvalé bydlení, ve které alespoň dvě třetiny podlahové plochy připadají na byty. Člení se na bytové nebo rodinné domy. Stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že „v okolním prostoru parkoviště a vjezdu do tunelu se dle výpisu z katastru nemovitostí nenacházejí žádné obytné budovy“. Jak uvedli sami odvolatelé, v objektu s č.p. [REDAKCE] se podle údajů z Veřejného dálkového přístupu nachází 1 byt. Skutečnost, že se v tomto objektu se způsobem využití jiná stavba, jejíž výměra činí 926 m², nachází 1 byt, však ještě neznamená, že se jedná o obytnou budovu. Nelze se tedy ztotožnit s jejich námitkou, že by stavební úřad v rozhodnutí uvedl nepravdivé informace.

Dále KÚ ÚK, UPS uvádí, že v rámci stavebního řízení bylo stavebníkem doloženo souhlasné závazné stanovisko dotčeného orgánu hájící zájmy na úseku ochrany veřejného zdraví, a to Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje, č.j.: KHSUL 43901/2017 ze dne 18. 9. 2017. Toto stanovisko bylo přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, tj. Ministerstvem zdravotnictví, které jej potvrdilo. K výčtu pozemků a na nich umístěných staveb uváděných odvolateli, Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že pozemky druhu zahrada a trvalý travní porost nejsou z hlediska ochrany veřejného zdraví před hlukem chráněnými venkovními prostory. Co se týče pozemků druhu zastavěná plocha a nádvoří, resp. jiných staveb, ať už s č.p./č.ev. nebo bez něj, tyto nejsou z hlediska ochrany veřejného zdraví před hlukem chráněnými stavbami. Obytná stavba se v okolí při vjezdu z ul. Mezibraní nenachází. Z tohoto důvodu nebylo KHS požadováno hlukové posouzení. Co se týče posouzení vlivu prašnosti a imisí (výfukových plynů), nejsou orgány ochrany veřejného zdraví zmocněny a oprávněny tuto problematiku řešit.

Pro doplnění KÚ ÚK, UPS uvádí, že problematika znečišťování ovzduší, resp. vliv na kvalitu ovzduší, by měla být řešena právě výše uvedeným oznámením podlimitního záměru.

V bodě 4) odvolacích námítek pak odvolatelé uvádějí, že považují za neobvyklé, aby jakýkoli stavební úřad u takto významné stavby upustil od ohledání na místě a ústního jednání, a to navíc bez jakéhokoli odůvodnění.

Ustanovení § 112 odst. 2 stavebního zákona stanoví, že stavební úřad může upustit od ohledání na místě, popřípadě i od ústního jednání, jsou-li mu dobře známy poměry staveniště a žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení

podmínek k jejímu provádění.

Podmínkou pro upuštění od ústního jednání je skutečnost, že „žádost poskytuje dostatečný podklad pro posouzení“, tzn. že žádost sama poskytuje „dostatečný podklad“ pro posouzení záměru, a k tomu z výše uvedených důvodů není nutné ohledání na místě (resp. znalost skutečností při něm zjištěných); tuto skutečnost zjistí stavební úřad ze žádosti samé a případně z jednání s účastníky. Pokud stavebnímu úřadu nejsou „dobře známy poměry staveniště“, což může být v případě, kdy stavební úřad nebude mít tuto znalost ze své předchozí úřední činnosti, je ve stavebním řízení nutné provést ohledání na místě. Zda jsou stavebnímu úřadu dobře známy poměry staveniště z předchozí úřední činnosti, nemá důvod KÚ ÚK, UPS rozporovat. S určitostí lze však říci, že žádost neposkytovala dostatečný podklad pro posouzení záměru.

Další námitkou uvedenou pod bodem 5) odvolatelé namítají, že dosud neproběhlo územní řízení pro předmětnou stavbu.

KÚ ÚK, UPS k uvedené námitce uvádí, že stavební úřad dne 26. 9. 2017 vydal územní souhlas č.j.: MULTM/0060580/17/SÚ/JNe, kterým umístil část stavby: „Odbavovací kiosek zakladačového systému, přístřešek pro kola včetně informační tabule, přípojka kanalizace, přípojka elektronické komunikace, přeložka NN“. K části stavby „Venkovní parkoviště“ pak vydal přípis ze dne 25. 9. 2017, ze kterého vyplývá, že tuto část stavby podřadil pod stavební úpravy a udržovací práce stávajících komunikací, které nevyžadují územní rozhodnutí ani územní souhlas.

Po posouzení stavby „Venkovní parkoviště“ však KÚ ÚK, UPS dospěl k závěru, že se jedná o změnu dokončené stavby, která vyžaduje územní rozhodnutí. Jak již KÚ ÚK, UPS uvedl na str. 6 a 7 tohoto rozhodnutí, předmětná stavba obsahuje další dílčí části staveb, které je potřeba umístit. KÚ ÚK, UPS k námitce pro úplnost uvádí, že pro stavební úpravy stávajícího tunelu není potřeba vydání územního rozhodnutí ani územního souhlasu. Na základě uvedeného, KÚ ÚK, UPS shledal tuto námitku částečně důvodnou.

Námitkou uvedenou pod bodem 6) odvolatelé namítají, že stavba venkovního parkoviště není v souladu s územním plánem města Litoměřice, kdy stavbou dotčené pozemky jsou zařazeny v kategorii ZS.3 sídelní zeleň specifická – městské hradby.

KÚ ÚK, UPS k námitce uvádí, že soulad stavby s územně plánovací dokumentací je posuzován v rámci územního řízení (§ 90 odst. 1 stavebního zákona). Jelikož stavební úřad chybně vyhodnotil, že se pro tuto část stavby územní rozhodnutí nevydává, nebyl doposud ani posouzen soulad této části stavby s územním plánem města Litoměřice.

Další námitkou uvedenou pod bodem 7) odvolatelé namítají, že nebudou dodrženy všechny zákonem stanovené požadavky památkové péče.

Jak již výše uvedeno, v rámci odvolacího řízení bylo zjištěno, že závazné stanovisko Městského úřadu Litoměřice, odboru školství, kultury, sportu a památkové péče, ze dne 5. 11. 2018, č.j.: MULTM/0069991/18/ŠKAS/IHo/151, posuzuje pouze část stavby nacházející se na p.p.č. 2718/1 a p.p.č. 450/2 v k.ú. Litoměřice a že k dalším částem stavby na [redacted] závazné stanovisko chybí. Na základě uvedeného tak lze konstatovat, že žádost o stavební povolení nebyla doložena všemi potřebnými podklady.

Námitkou v bodě 9) odvolatelé namítají, že nejsou dodrženy odstupové vzdálenosti předmětné stavby od sousedních pozemků a staveb.

KÚ ÚK, UPS obecně k námitce uvádí, že vzájemné odstupy staveb jsou řešeny vyhláškou č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška“). Ustanovení § 1 odst. 1 této vyhlášky stanoví obecné požadavky na využívání území při vymezení ploch pozemků, při stanovování podmínek jejich využití a umísťování staveb na nich a rozhodování o změně stavby a o změně vlivu stavby na využití území. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky se ustanovení části třetí a čtvrté této vyhlášky použije při vymezení pozemků a umísťování staveb na nich; při rozhodování o nástavbách, stavebních úpravách, změně vlivu stavby na využití území, při vymezení pozemků veřejných prostranství a u zastavěných stavebních pozemků stavbami, které jsou kulturními památkami nebo jsou v památkových rezervacích nebo památkových zónách, se podle vyhlášky postupuje, pokud to závažné územně technické nebo stavebně technické důvody nevyklučují.

Pro všechny výše uvedené stavby a činnosti platí, že musí splnit obecné požadavky na vzájemné odstupy staveb dle § 25 odst. 1 vyhlášky. Podle § 25 odst. 1 vyhlášky musí vzájemné odstupy staveb splňovat požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, státní památkové péče, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, prevence závažných havárií, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování kvality prostředí. Odstupy musí dále umožňovat údržbu staveb a užívání prostoru mezi stavbami pro technická či jiná vybavení a činnosti, například technickou infrastrukturu.

Stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze konstatoval, že pro navržené stavby stavební zákon ani jeho prováděcí předpisy žádné odstupové vzdálenosti nestanovují a proto k uvedeným námitkám nepřihlédl. Toto tvrzení stavebního úřadu však odporuje výše uvedené citaci jednotlivých ustanovení vyhlášky.

Na základě uvedeného tak KÚ ÚK, UPS shledal, že se stavební úřad chybně vypořádal s námitkou odvolatelů uplatněnou v rámci stavebního řízení. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí bylo zrušeno a vráceno stavebnímu úřadu k novému projednání, stavební úřad musí v rámci stavebního řízení rovněž ověřit splnění požadavků vyhlášky na vzájemné odstupy staveb.

V poslední odvolací námitce uvedené pod bodem 9) odvolatelé uvádějí, že nedílnou součástí stavby východního portálu tunelu je i oplocení jeho střechy, které slouží jako ochrana před pádem z výšky z pozemku nad ním a je součástí městského opevnění – hradební zdi. Toto oplocení je v havarijním stavu a střecha portálu tunelu je zanesena náletovými dřevinami. Navrhují proto, aby v rozhodnutí byla stanovena podmínka, že stavebník musí uvést celé oplocení do řádného a bezpečného stavu a odstranit ze střechy tunelu náletové dřeviny.

KÚ ÚK, UPS se v části namítaného havarijního oplocení ztotožňuje s odůvodněním stavebního úřadu, kterým se vypořádal s touto námitkou uplatněnou v rámci stavebního řízení. Oplocení umístěné na pozemku parc. č. [REDAKCE] slouží pro bezpečnost užívání tohoto pozemku a je tedy na jeho vlastnicích, aby zajistili případnou opravu.

Co se týče požadavku na odstranění náletových dřevin, KÚ ÚK, UPS shledal, že se stavební úřad touto částí námitky vůbec nezabýval, čímž porušil § 68 odst. 3 správního řádu, dle kterého se v odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedou informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků.

Přezkoumáním napadeného rozhodnutí ve smyslu výše uvedeného § 89 odst. 2 správního řádu KÚ ÚK, UPS shledal takové vady, pro které je třeba napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání. Na základě výše uvedeného KÚ ÚK, UPS proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

„Otisk úředního razítka“

Ing. Hana Bergmannová
vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu

Rozdělovník

Účastníci řízení (do vlastních rukou)

- město Litoměřice, prostřednictvím společnosti Projekce dopravní Filip, s.r.o., [redacted]
- [redacted]
- Václav Červín, [redacted]
- Eva Červínová, [redacted]
- Martin Harcuba, [redacted]
- Stanislav Kameník, [redacted]
- Vítězslava Kameníková, [redacted]
- Daniel Krýsl, [redacted]
- Lenka Krýslová, [redacted]
- Miroslav Paroulek, [redacted]
- Ing. Pavel Russe, [redacted]
- Ing. Lenka Russeová, [redacted]
- Zdeněk Sýkora, [redacted]
- Ing. Petr Urbánek, [redacted]
- Ing. Silvie Urbánková, [redacted]
- Jaroslav Víšek, [redacted]
- MUDr. Jana Víšková, [redacted]
- CITUS s.r.o., [redacted]
- Česká telekomunikační infrastruktura a.s., [redacted]
- ČEZ Distribuce, a. s., [redacted]
- GridServices, s.r.o., [redacted]
- Povodí Ohře, státní podnik, státní podnik, [redacted]
- Ředitelství silnic a dálnic ČR, [redacted]
- Severočeské vodovody a kanalizace, a.s., [redacted]
- Správa železniční dopravní cesty, s.o., [redacted]
- Telco Pro Services, a. s., [redacted]
- UPC Česká republika, s.r.o., [redacted]
- Voda - kamarád s.r.o., [redacted]

Ostatní:

- Drážní úřad, sekce stavební, územní odbor Praha, [REDACTED]
- Hasičský záchranný sbor Ústeckého kraje, územní odbor Litoměřice, [REDACTED]
- Krajská hygienická stanice Ústeckého kraje se sídlem v Ústí nad Labem, územní pracoviště Litoměřice, [REDACTED]
- Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, [REDACTED]
- Krajský úřad Ústeckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, [REDACTED]
- Městský úřad Litoměřice, odbor dopravy a silničního hospodářství, [REDACTED]
- Městský úřad Litoměřice, odbor školství, kultury, sportu a památkové péče, [REDACTED]
- Městský úřad Litoměřice, stavební úřad, [REDACTED]